

25. 10. 2019

1

Stranka je upozorena da je dužna
plaćiti pristojbu u roku od 3 dana,
u protivnom će se pristojbu
naplatiti prisilnim putem.

Ovlašteni službenik

17.-10-2019

TRGOVAČKOM SUDU U ZAGREBU

Na posl.broj P-502/2018

poštom — neposredno
primj.
Pravna stvar:

Tužitelj: Zlatne godine Dom za starije i nemoćne osobe u stečaju, iz Kutine, Antuna Gustava Matoša 44, O.I.B. 62467505748, zastupan po stečajnom upravitelju Nenad Homar, iz Koprivnice, Dravska 1, a oboje po punom:

Tuženik: HRVATSKA OSIGURAVAJUĆA KUĆA d.d. iz Zagreba, Capraška ulica 6, O.I.B. 00432869176, zastupan po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Olujić, Pezić&Partneri d.o.o, Marulićev trg 2, Zagreb

Radi: isplate

251.884,26 kn v.p.s.

Ž A L B A tužitelja koja se žalba podnosi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu posl.broj P-502/2018 od dana 11. listopada 2019. godine zbog:

- bitnih povreda odredbi parničnog postupka
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnog prava

Sukladno članku 117 stavak 1 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (NN broj 70/19) od dana 24. srpnja 2019. godine koje su stupile na snagu 1. rujna 2019. godine postupci koji su pokrenuti prije stupanja na snagu gore citiranog Zakona dovršit će se primjenom odredbi Zakona o parničnom postupku (NN broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14.) koji se Zakon dakle primjenjuje na ovaj postupak budući je isti pokrenut 19. veljače 2018. godine podnošenjem tužbe nadležnom sudu.

Sukladno članku 350 stavak 1 točka 2 ZPP-a (NN broj 53/91-89/14) prvostupanjska presuda broj gornji se ovom žalbom pobija u cijelosti, dakle, kako u dijelu kojim je stavkom I. izreke presude odbijen tužbeni zahtjev tužitelja tako i u dijelu kojim je stavkom II. izreke presude naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 31.250,00 kuna.

Pri donošenju prvostupanjske presude koja se pobija ovom žalbom prvostupanjski sud je počinio bitnu povredu odredbi parničnog postupka iz članka 354 stavak 2 točka 11 ZPP-a budući je izreka presude proturječna razlozima presude, sami razlozi o odlučnim činjenicama su nejasni i proturječni, a o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onog što se o istima navodi u razlozima presude u odnosu na činjenice koje su kao odlučne utvrđene u iskazima danima u ovom postupku. Također činjenično stanje je pogrešno i nepotpuno utvrđeno budući sud uopće nije utvrdio odlučnu činjenicu (pod kojim uvjetima kvalificirani punomoćnik (odvjetnik)-ovdje umješač može odustati od podnošenja žalbe kao redovnog pravnog lijeka protiv prvostupanjske presude) te je sud u konačnici pogrešno primjenio i materijalno pravo budući nigdje ne navodi osnovnu odredbu materijalnog prava koja se ovdje primjenjuje, a radi se o članku 18 stavak 1 Ustava Republike Hrvatske kao temeljnog zakona koji je po svojoj pravnoj snazi iznad svih ostalih zakona, a koja odredba članka 18 stavak 1 Ustava RH određuje kako se jamči pravo na žalbu protiv pojedinačnih pravnih akata donesenih u postupku prvog stupnja pred sudom ili drugim ovlaštenim tijelom. Dakle, pravo na podnošenje žalbe kao redovnog pravnog lijeka je uzdignuto na rang ustavnog načela i

svakom se jamči pravo na podnošenje iste. Člankom 10 stavak 2 Zakona o obveznim odnosima određeno je kako je sudionik u obveznom odnosu dužan u ispunjavanju obveze iz svoje profesionalne djelatnosti što djelatnost pružanja pravne pomoći strankama za nagradu-odvjetništvo svakako je, postupati s povećanom pažnjom, prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka). Pod kojim uvjetima kvalificirani punomoćnik-odvjetnik može ne podnijeti žalbu protiv prvostupanjske presude koja je negativna po stranku koja zastupa? Odgovor na to pitanje je dao sam tuženik u svom odgovoru na tužbu u ovom predmetu i to u točki 5 odgovora na tužbu u kojem navodi kako je ovdje tužitelj isključivo odgovoran budući je dao nalog odvjetnici Čučić da ne podnosi žalbu protiv presude Općinskog suda u Kutini broj P-696/13 kojom je odbijen tužbeni zahtjev ovdje tužitelja. Odvjetnica Čučić kao umješak u ovom predmetu izričito navodi prilikom ispitivanja u svojstvu svjedoka dana 9. rujna 2019. godine « nisam imala pisanu uputu tužitelja da se ne podnosi žalba u predmetnom postupku». Odvjetnik može ne podnijeti žalbu kao redovan pravni lijek protiv prvostupanjske presude samo ako ima jasnu, pisanu uputu stranke koju zastupa da ne podnosi žalbu. Na to ga između ostalog obvezuje i gore citirana odredba članka 10 stavak 2 Zakona o obveznim odnosima jer nepodnošenjem žalbe protiv prvostupanjske presude predmet pravomoćno biva okončan, a obzirom na gore citiranu odredbu članka 18 stavak 1 Ustava RH kojom se jamči pravo na žalbu nezadovoljnim strankama protiv presuda pred sudom prvog stupnja, odvjetnik koji zastupa stranku mora imati pisanu uputu-nalog stranke da ne podnosi žalbu protiv prvostupanjske presude ako nije podnio žalbu protiv prvostupanjske presude, koji mu onda pisani nalog-uputa služi kao opravdanje za nepoduzimanje dužne radnje-u slučaju koji se vodio pred Općinskim sudom u Kutini pod brojem P-696/13 nepodnošenja žalbe protiv prvostupanjske presude. U protivnom što je ovdje slučaj primjenom pravila o teretu dokazivanja sud je mogao i morao vjerovati tadašnjoj ravnateljici ovdje tužitelja Milici Vujić kada jasno i precizno iskazuje u svojstvu svjedoka na zapisnik od 9. rujna 2019. godine « da sam znala da smo izgubili u sporu ja bi od odvjetnice zatražila da podnese žalbu». Nadalje, prvostupanjski sud na stranici 5 obrazloženja prvostupanjske presude navodi da navode umješaka-odvjetnice Nataše Čučić cijeni životno uvjerljivima i istinitima dok navode svjedoka Milice Vujić cijeni neistinitima. Pored nesporno dokazane činjenice nepostojanja pisane upute-naloga ovdje tužitelja odvjetnici u predmetu P-696/13 Općinskog suda u Kutini da ne podnosi žalbu protiv negativne prvostupanjske presude, ovdje umješak-odvjetnica Čučić kao svjedok pred sudom u dva navrata na zapisnik od dana 9. rujna 2019. godine navodi kako se radilo o punomoći koja je bila samo za podnošenje tužbe. Da se radilo samo o punomoći za podnošenje tužbe u predmetu P-696/13 Općinskog suda u Kutini onda bi takva punomoć bila sudu i priložena uz tužbu te bi na njoj jasno stajalo kako tužitelj u tom postupku opunomoćuje odvjetnicu Čučić samo za podnošenje tužbe, te bi svi pozivi, pismena i ostalo sa suda nakon podnošenja tužbe bili dostavljani tužitelju osobno,neposredno. Međutim, sva pismena nakon podnošenja tužbe sudu u Kutini, poziv za ročište, poziv na ročište za objavu presude, prvostupanjska odbijajuća presuda su dostavljani odvjetnici Čučić kao punomoćnici tužitelja. Dakle nije se radilo o nikakvoj specijalnoj punomoći samo za podnošenje tužbe već o općoj,klasičnoj punomoći koja se prilaže uz tužbu sudu za poduzimanje svih radnji u postupku koja se uobičajeno i prilaže uz tužbu. U svom iskazu na zapisnik od 9. rujna 2019. godine pred sudom odvjetnica Čučić kao svjedok je jasno i precizno navela; « na poseban upit punomoćnika tužitelja odgovaram da inicijalna punomoć nije bila specijalna već da je bila uobičajena na kojoj se upisuje samo vrsta predmeta, naknada štete. Po dogovoru punomoć je bila po meni samo za podnošenje tužbe». Sve navedeno nije nimalo životno uvjerljivo i istinito kako to navodi prvostupanjski sud na stranici 5 odlomak 1 obrazloženja prvostupanjske presude. U predmetu P-696/13 kvalificirana stručna osoba-odvjetnik prilaže uz tužbu nesporno,opću,generalnu punomoć za zastupanje tužitelja u cijelom postupku u pisanom obliku, a u svom iskazu tvrdi kako se u biti radilo o posebnoj,specijalnoj , punomoći

samo za podnošenje tužbe, no to je ne sprečava da u ime tužitelja prima sva pismena, pozive, presude u predmetu P-696/13 Općinskog suda u Kutini te da se cijelo vrijeme trajanja postupka ponaša kao klasični punomoćnik stranke temeljem uobičajene, opće punomoći uz tužbu koja je uostalom sudu i priložena, iako je nitko nije onemogućio da uz tužbu priloži posebnu, specijalnu punomoć samo za podnošenje tužbe u kom bi slučaju sva pismena bila dostavljana direktno, neposredno ovdje tužitelju kao stranci u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Kutini pod brojem P-696/13. Sve navedeno zasigurno nije u skladu sa pažnjom dobrog stručnjaka koji stupanj pažnje kvalificiranog punomoćnika-odvjetnika zahtijeva odredba članka 10 stavak 2 Zakona o obveznim odnosima. Podredno se ukazuje i na odredbu članka 99 stavak 4 ZPP-a koja određuje kako je i poslije otkaza punomoći stranci punomoćnik dužan još mjesec dana obavljati radnje za osobu koja mu je izdala punomoć ako je potrebno da od nje otkloni kakvu štetu koja bi u to vrijeme mogla nastati. Radi se dakle o obvezi poduzimanja onih radnji čije bi propuštanje za stranku u tom vremenu moglo proizvesti štetne posljedice kao što je naprimjer svakako i propuštanje roka za ulaganje pravnog lijeka. Dakle, čak i u slučaju otkaza punomoći od strane punomoćnika-odvjetnika stranci isti je dužan u roku od 30 dana računajući od dana otkaza poduzimati radnje u ime stranke kako bi od iste otklonio štetu koja bi u to vrijeme mogla nastati, a u konkretnom slučaju imamo samoinicijativnu odluku kvalificirane punomoćnice da ne podnosi žalbu protiv negativne prvostupajnske presude unatoč činjenici što za to nema pisani nalog-uputu stranke koju zastupa.

Sukladno članku 18 Uvjeta za osiguranje profesionalne (ugovorne) odgovornosti odvjetnika osiguranim slučajem u smislu citiranih uvjeta smatra se svaki pojedinačno određeni propušteni oblik pravne zaštite ili učinjena pogreška prema članku 15 stavak 2 Uvjeta kojima se trećim osobama prouzrokuje šteta. Sukladno članku 22 Uvjeta šteta se utvrđuje u skladu s odredbama Zakona o obveznim odnosima, a sukladno članku 15 stavak 2 Uvjeta pod oblicima pravne zaštite podrazumijeva se osobito i sastavljanje žalbi. Sukladno citiranim odredbama i gore navedenom utvrđenom činjeničnom stanju pogrešan je pravni zaključak i stav prvostupajnskog suda izražen u razlozima odbijanja tužbenog zahtjeva, a koji je sadržan na stranici 5 obrazloženja prvostupajnske presude odlomak 2,3 i 4. Prvostupajnski sud navodi u označenim dijelovima: »Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog suda tužitelj nije dokazao da bi postojalo skrivljeno ponašanje umješača Nataše Čučić u vidu propuštanja podnošenja žalbe na prvostupajnsku presudu, temeljem koje bi eventualno rezultiralo i drugačijom odlukom o zahtjevu tamo tužitelja odnosno na način da bi tamo tužbeni zahtjev tužitelja bio usvojen. Valja napomenuti kako okolnost što je umješač Nataša Čučić, prema utvrđenju suda, propustila podnijeti žalbu na prvostupajnsku presudu te je ista postala pravomoćna, prema ocjeni ovog suda nije u izravnoj uzročno-posljedičnoj vezi s štetom koja bi se prema tvrdnjama tužitelja sastojala da bi isti uspio u cijelosti u sporu. Naime, navedena okolnost sama po sebi, po redovitom tijeku stvari nije imala za posljedicu nastanak štete za tužitelja, u vidu uspjeha u sporu, obzirom da je tužbeni zahtjev tamo tužitelja odbijen zbog promašene pasivne legitimacije tamo tuženika i ništa što bi se eventualno iznijelo u navodima žalbe ne bi promijenilo činjenicu neosnovanosti tužbenog zahtjeva, obzirom da je sud njegov zahtjev ocjenio pravno neosnovanim.»

Takvo gore izneseno stajalište prvostupajnskog suda je pogrešno i negira prirodu žalbe kao i sam smisao i okvire sudskog postupka u kojem su jasno definirane granice nadležnosti prvostupajnskog suda. Prvostupajnski sud nije stvarno nadležan da odlučuje o žalbama protiv prvostupajnskih presuda. O zakonitosti prvostupajnske presude Općinskog suda u Kutini broj P-696/13 i osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva povodom žalbe da je ista podnešena mogao je odlučivati samo stvarno nadležni Županijski sud kojem bi predmet povodom žalbe

bio dodijeljen u rad. Temeljem kojih utvrđenih činjenica prvostupanjski sud u ovom postupku može zaključiti da ništa što bi se eventualno iznijelo u navodima žalbe ne bi promijenilo činjenicu neosnovanosti tužbenog zahtjeva obzirom da je tužbeni zahtjev tamo tužitelja odbijen zbog promašene pasivne legitimacije? Sud donosi zaključke temeljem utvrđenih činjenica, a ne hipoteza. Ovdje se radi o činjenici da je propustom odvjetnice ovdje tužitelju onemogućen redovni pravni put u predmetu P-696/13 Općinskog suda u Kutini i to postupak povodom žalbe pred nekim od županijskih sudova, a u slučaju odbijanja žalbe i postupak povodom redovne revizije sukladno članku 382 stavak 1 točka 1 ZPP-a na koju je ovdje tužitelj imao pravo budući se radilo o vrijednosti predmeta spora u iznosu od 251.884,26 kuna. Od tri stupnja redovnog pravnog puta tužitelju je zbog greške odvjetnice-propuštanja poduzimanja dužne radnje-žalbe bio dostupan samo jedan. Kako stranka može snositi posljedice očite greške svog punomoćnika i čemu služi onda uopće osiguranje odvjetnika od odgovornosti iz djelatnosti? O činjenici tko bi uspio, a tko ne u sporu, se moglo i moralo raspravljati samo u okviru redovnog sudskog postupka koji se pred Općinskim sudom u Kutini vodio pod brojem P-696/13 najprije u prvostupanjskom postupku, a potom u postupku povodom redovnih pravnih lijekova-žalbe protiv prvostupanjske presude, a potom eventualno i redovne revizije pred Vrhovnim sudom. Ne može se ovdje tužitelju nametati primjenom pravila o teretu dokazivanja da dokaže ono što je nemoguće –da bi u slučaju da je žalba podnešena uspio u sporu broj P-696/13 pred Općinskim sudom u Kutini kako to u ovom predmetu čini tuženik što je njegovo legitimno pravo. Ključno je pitanje zašto ovdje tužitelj objektivno ne može dokazati da li bi uspio u sporu ili ne da je žalba podnešena? Odgovor je jedanostavan, ne može dokazati iz jednostavnog razloga što žalba nije podnešena protiv prvostupanjske presude Općinskog suda u Kutini jer se u tom postupku dokazivao uspjeh u predmetu. Ovdje tužitelju je greškom odvjetnice uskraćeno pravo zajamčeno Ustavom i zakonima, pravo na redovni pravni put, pravo da dokazuje osnovanost svog tužbenog zahtjeva u postupku pred za to stvarno nadležnim Županijskim sudom, a potencijalno i Vrhovnim sudom. Ovakvim tumačenjem problema ovaj prvostupanjski sud izlazi van okvira svoje stvarne nadležnosti i ulazi u ocjenu hipotetičke situacije što bi bilo da je žalba podnešena, a on nije stvarno nadležan da odlučuje o žalbi protiv prvostupanjske presude niti da uopće ulazi u njen potencijalni sadržaj naročito ne na način da parcijalno ocjenjuje razlog odbijanja tužbenog zahtjeva navodeći kako je odbijen zbog promašene pasivne legitimacije na prvom ročištu u predmetu P-696/13 Općinskog suda u Kutini što predstavlja završenu priču budući nikakva žalba ne bi promijenila ishod postupka. Takav pravni zaključak je mogao iznijeti samo stvarno nadležni Županijski sud kojem bi predmet bio dodijeljen u rad kao žalbenom sudu u slučaju da je odvjetnica podnijela žalbu protiv prvostupanjske presude što je morala. A to se dogodilo nije. Hijerarhija u redovnom sudskom postupku se mora poštivati jer ne može prvostupanjski sud sebi uzimati prerogative stvarno nadležnog žalbenog-Županijskog suda. Nije ovdje tužitelj izgubio parnicu broj P-696/13 pred Općinskim sudom u Kutini zato što je istu morao izgubiti kako to pogrešno zaključuje ovaj prvostupanjski sud već je istu izgubio zato što mu je greškom odvjetnice onemogućen redovan pravni put koji se sastojao u preispitivanju prvostupanjske presude Općinskog suda u Kutini pred stvarno nadležnim žalbenim Županijskim sudom, a potom potencijalno i pred Vrhovnim sudom RH. Predmet broj P-696/13 Općinskog suda u Kutini je ostao bez pravorijeka nekog od Županijskih sudova u RH povodom žalbe da je ista podnešena, kao i pravorijeka Vrhovnog suda RH povodom redovne revizije u slučaju da je povodom podnešene žalbe drugostupanjski, žalbeni sud odbio žalbu. Radi se o direktnom kršenju članka 18 stavak 1 Ustava RH i pokušaju prvostupanjskog suda da širi granice svoje stvarne nadležnosti izvan onih granica koje su mu određene Ustavom i zakonima RH prihvaćajući tezu ovdje tuženika da tužitelj ne može dokazati da bi uspio u sporu koji se vodio pred Općinskim sudom u Kutini pod brojem P-696/13 i da je podnešena žalba protiv prvostupanjske presude. To je apsolutno točno, ali tko je odgovoran

građansko-pravno za navedenu činjenicu? Ovdje tužitelj ili osiguranje odvjetnika ovdje tuženik koji je propustio poduzeti dužnu radnju i time onemogućio ovdje tužitelja da dokazuje osnovanost svog istaknutog tužbenog zahtjeva u redovnom sudskom postupku, a taj je bio samo onaj postupak koji se vodio pred Općinskim sudom u Kutini pod brojem P-696/13 i sastojao se od postupka pred Županijskim sudom povodom žalbe, a moguće i pred Vrhovnim sudom. Nemogućnost dokazivanja uspjeha ovdje tužitelja u sporu koji se pred Općinskim sudom u Kutini vodio pod brojem P-696/13 je posljedica, a uzrok te posljedice je propuštanje poduzimanja dužne radnje punomoćnice u označenom predmetu koja je istu kao odvjetnica morala poduzeti kako bi zaštitila pravo svoje stranke na korištenje redovnog pravnog puta i za to ovdje tužitelj ne može biti građansko-pravno odgovoran već obvezu naknade štete ovdje tužitelju ima osiguranje koje je osiguralo punomoćnicu ovdje tužitelja kao odvjetnicu u predmetu P-696/13 Općinskog suda u Kutini budući je nastupio osigurani slučaj iz članka 18 u svezi članka 15 stavak 2 Uvjeta.

Podredno, vezano za procjenu izgleda uspjeha ovdje tužitelja u sporu koji se pred Općinskim sudom u Kutini vodio pod brojem P-696/13 radi naknade učinjenih ulaganja protiv Doma zdravlja Kutina kao tuženika odvjetnica kao svjedok u ovom postupku navodi dana 9. rujna 2019. godine kako je odmah u startu upozorila ovdje tužitelja da će biti jako teško u tom sporu. Ako je to bilo tako zašto nije kao stručna osoba izdala pisanu uputu prilikom podnošenja tužbe stranci-ovdje tužitelju da je istog upozorila na slabe izgleda na uspjeh u predmetu, ali da isti inzistira na podnošenju tužbe u kom slučaju može podnijeti tužbu sukladno Kodeksu odvjetničke etike? Takve pisane upute nema. Zašto po primitku prvostupanjske presude broj P-696/13 Općinskog suda u Kutini nije od stranke-ovdje tužitelja dobila pisanu uputu-nalog da ne podnosi žalbu u predmetu što bi joj jedino pravno gledajući dopuštalo da ne podnese žalbu u predmetu? Prvostupanjski sud navodi u odlomku 3 na stranici 4 obrazloženja prvostupanjske presude kako je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Kutini broj P-899/11 koja je priložena uz tužbu u predmetu P-696/13 naloženo ovdje tužitelju kao tuženiku da iseli iz poslovnog prostora Doma zdravlja u Kutini što je nesporna činjenica. Vezano za potencijalnu žalbu protiv prvostupanjske presude Općinskog suda u Kutini broj P-696/13 kojom je odbijen tužbeni zahtjev ovdje tužitelja protiv Doma zdravlja u Kutini kao tuženika radi isplate učinjenih ulaganja radi promašene pasivne legitimacije Doma zdravlja u Kutini kao tuženika, postavlja se pitanje kako to da je onda Dom zdravlja u Kutini bio aktivno legitimiran da u predmetu P-899/11 Općinskog suda u Kutini kao tužitelj ishodi pravomoćnu presudu kojom se nalagalo ovdje tužitelju kao tuženiku u tom predmetu da iseli iz poslovnog prostora Doma zdravlja u Kutini, a sa druge strane Dom zdravlja u Kutini nije bio pasivno legitimiran kao tuženik u predmetu P-696/13 da isplati ovdje tužitelju učinjena ulaganja u taj poslovni prostor kako je to zaključio Općinski sud u Kutini prvostupanjskom presudom broj P-696/13 protiv koje odvjetnica ovdje tužitelja kao punomoćnica sa aktivnom punomoći u predmetu nije podnijela žalbu kao redovan pravni lijek što je morala učiniti. Ugovor o zakupu poslovnog prostora između Doma zdravlja Sisačko-moslavačke županije kao zakupodavca i Milice Vujić kao ravnateljice ovdje tužitelja temeljem kojeg je ovdje tužitelj stupio u posjed poslovnog prostora je sklopljen 26. studenog 2003. godine. Na ročištu od dana 9. rujna 2019. godine punomoćnik ovdje tužitelja je predao u spis Odluku Županijske skupštine Sisačko-moslavačke županije objavljenu u Službenom glasniku Sisačko-moslavačke županije broj 7/2007 od 30. travnja 2007. godine koja kao takva predstavlja materijalno pravo koje se trebalo primjenivati u predmetu broj P-696/13 Općinskog suda u Kutini. Radi se o Odluci o podjeli Doma zdravlja Sisačko-moslavačke županije kao pravne osobe koja je 26. studenog 2003. godine sa ovdje tužiteljem sklopila ugovor o zakupu poslovnog prostora. Sukladno članku 1 citirane Odluke Dom zdravlja Sisačko-moslavačke županije sa sjedištem u Sisku, Kralja Tomislava 1, podijelio se na tri zdravstvene ustanove

tako da su nastali Dom zdravlja Sisak, Dom zdravlja Kutina i Dom zdravlja Petrinja. Sukladno članku 1 stavak 2 citirane Odluke Dom zdravlja Sisačko-moslavačke županije je prestao s radom 30. travnja 2007. godine, a gore navedeni Domovi zdravlja u Sisku, Kutini i Petrinji kao novonastali Domovi zdravlja su počeli s radom 1. svibnja 2007. godine. Sukladno članku 1 stavak 3 citirane Odluke koja prileži kao materijalno pravo ovom spisu, a sud mora poznavati pravo, novonastali domovi zdravlja u Sisku, Kutini i Petrinji su pravni sljednici ugašenog Doma zdravlja Sisačko-moslavačke županije. Sukladno članku 7 stavak 2 citirane Odluke novonastali Domovi zdravlja u Sisku, Kutini i Petrinji su preuzeli prostor i opremu Doma zdravlja Sisačko-moslavačke županije, sukladno članku 9 Odluke novonastali Domovi zdravlja u Sisku, Kutini i Petrinji su upisani u sudski registar Trgovačkog suda i na navedeni način stekli pravnu osobnost, a sukladno članku 10 stavak 1 citirane Odluke za obveze preuzete u pravnom prometu svaki od novonastalih Domova zdravlja u Sisku, Kutini i Petrinji je preuzeo odgovornost cjelokupnom svojom imovinom. Upravo sukladno citiranoj Odluci je Dom zdravlja u Kutini kao pravni sljednik Doma zdravlja Sisačko-moslavačke županije koja je sa ovdje tužiteljem sklopila Ugovor o zakupu poslovnog prostora u Kutini 2003. godine bio aktivno legitimiran da tuži u predmetu P-899/11 Općinskog suda u Kutini ovdje tužitelja kao tuženika radi iseljenja zbog duga sa naslova zakupnine, ali je isto tako ovdje tužitelj bio aktivno legitimiran da u predmetu P-696/13 tuži i Dom zdravlja u Kutini kao tuženika radi isplate učinjenih ulaganja u poslovni prostor jer se u oba predmeta radi o pravu Doma zdravlja u Kutini da traži iseljenje kao pravna osoba koja samostalno posjeduje poslovni prostor u Kutini kojeg je dala u zakup ovdje tužitelju budući je Odlukom iz 2007. godine stupio kao pravni sljednik u pravnu poziciju ugašenog Doma zdravlja Sisačko-moslavačke županije koji je sa ovdje tužiteljem kao zakupnikom sklopio ugovor o zakupu poslovnog prostora u Kutini 2003. godine, ali je onda isto tako Dom zdravlja u Kutini pasivno legitimiran u smislu obveze da snosi troškove ulaganja ovdje tužitelja kao zakupnika u poslovni prostor u Kutini što je bio predmet spora koji se vodio pred Općinskim sudom u Kutini pod brojem P-696/13. Toliko o slabim izgledima za uspjeh u tom predmetu i nikakvoj mogućnosti da ovdje tužitelj uspije u žalbi protiv prvostupanjske presude Općinskog suda u Kutini broj P-696/13 i da je žalba podnešena kako to pogrešno zaključuje prvostupanjski sud u gore citiranim dijelovima.

Vezano za dopis disciplinskog tužitelja Hrvatske odvjetničke komore koji je odbacio disciplinsku prijavu Milice Vujić kao tadašnje ravnateljice ovdje tužitelja 19. prosinca 2016. godine, a koja je od strane Milice Vujić podnešena 17. listopada 2016. godine disciplinski tužitelj Komore je u dopisu Milici Vujić od dana 19. prosinca 2016. godine naveo kako je odvjetnica Čučić između ostalog od strane Milice Vujić prijavljena 17. listopada 2016. godine i radi zastupanja u parničnom postupku koji se pred Općinskim sudom u Kutini vodio pod brojem P-696/13 u kojem je predmetu prvostupanjski sud u Kutini donio presudu na koju prijavljena odvjetnica Čučić nije uložila žalbu niti je obavijestila prijaviteljicu Milicu Vujić da je zaprimila navedenu presudu te je prijavljena odvjetnica Čučić govorila prijaviteljici kako rasprava pred prvostupanjskim sudom još traje te kako očekuje skoro rješavanje spora. Nadalje, disciplinski tužitelj u svom dopisu prijaviteljici Milici Vujić od dana 19. prosinca 2016. godine vezano uz postupanje odvjetnice Čučić kao prijavljene u predmetu P-696/13 Općinskog suda u Kutini navodi kako se prijavljena očitovala na način da je prijaviteljicu upoznala sa pravnom situacijom u kojoj se nalazi pri čemu joj je navela da će tužbe podnijeti Općinskom sudu u Kutini, ali da je stvarno nadležan Trgovački sud u Zagrebu te da ju je upoznala sa činjenicom da iste postupke ne može dobiti, međutim je prijaviteljica unatoč navedenom zahtijevala pokrenuti postupke, a po kojoj je uputi prijavljena postupala. U postupanju prijavljene odvjetnice nisu nađeni elementi osnovane sumnje za težu povredu dužnosti i ugleda odvjetništva pa je prijava odbačena. U posljednoj rečenici disciplinski tužitelj izvješćuje Milicu Vujić da protiv obavijesti o odbačaju od 19. prosinca 2016. godine

nije dopušten pravni lijek, niti je moguće preuzeti progon pred disciplinskim tijelima Komore na koju se odluku disciplinskog tužitelja Komore odvjetnica Čučić kao svjedok odmah pozvala na početku svog iskaza kao svjedok dana 9. rujna 2019. godine. Iz navedene obavijesti disciplinskog tužitelja koja prileži spisu od dana 19. prosinca 2016. godine razvidno je kako se nigdje ne spominje postupanje prijavljene odvjetnice Čučić vezano za nepodnošenje žalbe protiv prvostupanjske presude Općinskog suda u Kutini broj P-696/13 naročito uzimajući u obzir kako nije imala pisani nalog-uputu stranke da ne podnosi žalbu. U obrazloženju obavijesti se kao razlozi odbačaja prijave navodi da je odvjetnica Čučić postupala sukladno nalogu prijaviteljice. Autonomno je pravo Hrvatske odvjetničke komore da odlučuje u okviru disciplinskog postupka kako želi, ali to nema utjecaja na ovaj sud vezano uz istaknuti tužbeni zahtjev. Protiv odluke disciplinskog tužitelja stranka koja je prijavila disciplinski odvjetnika nema nikakve žalbe, a u ovom postupku je nesporno utvrđeno da ne postoji pisana uputa-nalog stranke ovdje tužitelja odvjetnici Čučić da ne podnosi žalbu u predmetu P-696/13 temeljem kojeg bi odvjetnica Čučić jedino mogla nepoduzeti dužnu radnju odnosno ne podnijeti žalbu protiv prvostupanjske presude Općinskog suda u Kutini posl.broj P-696/13, a što je u konačnici dovelo do pravomoćnog gubitka predmetne parnice u kojoj je predmet osiguranja-osigurana svota bila vrijednost predmeta spora u istaknutom tužbenom zahtjevu.

Sukladno svemu navedenom predlaže se drugostupanjskom sudu da povodom ove žalbe preinači pobijanu prvostupanjsku presudu Trgovačkog suda u Zagrebu na način da preinačujućom presudom usvoji istaknuti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška tužitelju prema troškovniku priloženom prilikom zaključenja glavne rasprave dana 9. rujna 2019. godine plus naknadu dodatnog troška na ime sastava ove žalbe u iznosu od 6.250,00 kuna sukladno Tbr.10.točka 1 OT-a ili podredno da ukine pobijanu prvostupanjsku presudu rješenjem i predmet vrati na ponovno suđenje prvostupanjskom sudu.

U Sisku, dana 17. listopada 2019. godine

Za tužitelja:

ODVJETNIK
Antonić Fuleb
 SISAČ, Rimska 13

